

Aruz Kalıplarında Hikmet Pırıltıları (2)

ŞAİR ALİ ÖZDOĞAN

GELECEK

Sararıp soldu mu gül niye bülbül bu hüzün
Gelecek bekle bahar gülecek gül'le yüzün
Ne güzeldir bu ümîd ile geçsin de güzün
Gelecek bekle bahar gülecek gül'le yüzün

Feilâtün feilün feilâtün feilün

KANAYAN HATIRALAR

Nicedir tâzelenir şu derûnumda benim
Kanayan hatıralar yine rûhumda benim
Unutur sandı gönül ne onulmaz yaralar
Kanayan hatıralar yine rûhumda benim

Feilâtün feilün feilâtün feilün

BAKSIN

Gül içre gönül bülbülü kıskandıracaksın
Baksın o çiçekler dönerek hep sana baksın
Ah kanmayacak sen de mi uslanmayacaksın
Baksın o çiçekler dönerek hep sana baksın

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

BÜLBÜL

Saklar da dikenden kanayan yâreyi bülbül
Derd içre bulur derdine ol çâreyi bülbül
Elbette bilir aşk-ı ciğer pâreyi bülbül
Derd içre bulur derdine ol çâreyi bülbül

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

GÖNÜL VER

Sevdâ ne demek sor ona sor bilse gönül ver
Aşk bir garibin gözyaşındır silse gönül ver
Bülbül gibi bak rûh ile sev gülse gönül ver
Aşk bir garibin gözyaşındır silse gönül ver

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

GÖNLÜM

Mânend-i belâbil olurum gonca misâle
Firkatle yanar, hârı ateş saymadı gönlüm
Ol Rabb-i Rahîm kılrsa sebep şimdi visâle
Kısmet bilirim sevmeye hiç doymadı gönlüm

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

SANA

Çekerim cevrimi ben bana nîmet diyerek
A benim tâc-ı serim şu gönül lâne sana
Bilirim yazdı kader seni kısmet diyerek
Bakarım şükr'ile hep yine mestâne sana

Feilâtün feilün feilâtün feilün

GÖNÜL

Sarsılma gönül sev yine sen rûha ölüm yok
Zannetme biter aşkını bil kul ebedîdir
Sır içre sınanmak yeridir burda zulüm yok
Ol Rabb-i Rahîm hikmeti var gör ne bedîdir

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

DÜNYA

Silkindi omuz sanki durup hiffet-i nistan
Aktar-ı fezâ içre dönen gam dolu dünya

Bir zerre şükür hasreti var kadri şinastan
Hak dîne uzak ben gibi hodgam dolu dünya

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

GÖNÜL

Gül kokla gönül bahçeye sarf eyle nazârın
Neş'eyle gelen zikrini duy cümle hezârın
Artık yetişir cennete âb oldu fizârın
Neşeyle gelen zikrini duy cümle hezârın

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

ASLINDANDIR

Kor olup firkatle yanmak hep bahar faslındadır
Sendedir çâren gönül aşk, dert değil aslındadır
Geçse ömrün kalb ü rûhun ol Kerîm vaslındadır
Sendedir çâren gönül aşk dert değil aslındadır

Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

AŞK

Kimi görsem severim der bilemez ki nedir aşk
Aramaz Rabb'ini heyhat O'na dön diyedir aşk
Ki serâbtır çoğu sevdâ nice gölgedir aşk
O'na dön sen O'na cânâ O'na dön diyedir aşk

Feilâtün feilâtün feilâtü feûlün

SEN KAVUŞTUR

Hû deyûben devr-i zerrat şems kamerden tâ hüceyrat
Ah berattır ruhta murad sen kavuşturun cürmümüz çok

RUHA ÇIKSAM

Rûha çıksam kurtulurdum şol beden durmaz erir
Misl-i berktir sanki eyyam bir bahar bir zemherir
Fânidir fânide firkat umma cânâ kâm verir
Misl-i berktir sanki eyyam bir bahar bir zemherir

Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

SENDEDİR

Vahdetindendir şu ânım hem zamanım sendedir
Sendedir dünyâ vü ukbâm şol beden şol ten nedir
Ben deyûben zâyî ettım sormadım hiç ben nedir
Sendedir dünyâ vü ukbâm şol beden şol ten nedir

Fâilâtün fâilâtün fâilâtün fâilün

EHL-İ DİL

Aczi tekebbürle tanır ehl-i dîl
Hem de acır kızmayarak hasta der
Hakta durup Hasbi okur Hakk vekil
Benliğinin tutsağı hep yasta der

Müfteilün müfteilün fâilün

DİL-İ ŞEYDA

Hayâle dalmış serâbı bekler
Bimar-ı aşktan yanar yürekler
İnansa boştur derim emekler
Bu dîl-i şeydâ bu dîl-i şeydâ

Mefâilün fâ mefâilün fâ

EY NAZLI ÇİÇEK

Görmez gibisin bak geçiyor neşvesi ömrün
Ey nazlı çiçek bak bitecek sen de kurursun
Elbette sever sor niye sor işvesi gönlün
Bin hikmeti var bir de benim rûhuma nursun

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

TÛL-İ EMELLER

Terkeyledi bîgâne kalıp tûl-i emeller
Ruhumda enin nerde o sevdâlı gönül hey
Dîdârını gösterdi varıp derd ü elemeler
Aşk sırrını faş etti kurur bülbüle gül hey

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

ATEŞLERE SAL

Âteşlere sal gönlünü pervane misâli
Aşk zehrini gel âb-ı hayatmış gibi nûş et
Nâr içre durur gör o güzel bâb-ı visâli
Koş cûş u hurûş cûş u hurûş cûş u huruş et

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

BÎMAR-I AŞK

Bimâr-ı aşktır bu dem alevlerde yandırır o
Hatırlatır dâimâ emeller uyandırır o
Serâb imiş vuslatın ümîdiyle kandırır o
Hatırlatır dâimâ emeller uyandırır o

Mefâîlünfâ mefâîlünfâ mefâîlün fâ

EY BÎVEFA

Ey bî vefâ gönülden çıkmaz adın ne çâre
Aşkınla gör ciğer-sûz köz misli pâre pâre
Kıldın avâre cânâ düştüm inan ki dâre
Aşkınla gör ciğer-sûz köz misli pâre pâre

Mefûlü fâilâtün mefûlü fâilâtün

TEFEKKÛR

Issız mı gecem sanki o mehtâb bana yarıdır
Nur doldu semâ rûhuma çepçevre bahardır
Seyreyle gönül gökyüzünün hikmeti vardır
Nur doldu semâ rûhuma çepçevre bahardır

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

SEMA

Şenlendi semâ nazlanıyormuş gibi nurdan
Ah sanki bakıp insana der zikrimi duy sen
Her zerre döner Hû diyerek şevk ü huzurdan
Hayretle uyan Rabb-i Rahîm emrine uy sen

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

YANAMAM

Ne sevip aşka düşen ne de derd-nâk olayım
Yanamam firkate ben ne gönül-çâk olayım
Diyemem yâr diyemem ki ferahnâk olayım
Yananam firkate ben ne gönül-çâk olayım

Feilâtün feilün feilâtün feilün

DERD-NÂK OLURUM

Gecenin mâtemi var beni hicrâna salar
Yine derd-nâk olurum konuşur hâtıralar
Bakamam mâziye ben ne derindir yaralar
Yine derd-nâk olurum yetişir hâtıralar

Feilâtün feilün feilâtün feilün

GÖNÛL

Sorsak mı ne der nurlu semâ bizlere hayret
Seyret a gönül sen de bakıp kudreti seyret
Ah bitti biter fâniye gel eyleme gayret

Seyret a gönül sen de bakıp kudreti seyret

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

İLÂHÎ

Bitsin bu yeis yok ki beis Hakk sözüdür bu

Kullar kavuşur cennete gir söz özüdür bu

Ah ağlamayın hep gülelim ruh ebedîdir

Vuslat şu ölüm hak bilelim bak ne bedîdir

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

BEKLETME

Nurlandı simâ câna imâ câna imâdır

Bilsen ki cumâ rûha semâ rûha semâdır

Gel hû diyerek kibleye dön elleri aç sen

Bekletme yeter zerrelerin sırrına taç sen

Mefûlü mefâîlü mefâîlü feûlün

SORARIM

Sorarım bâki mi fânîde midir yoksa akıl

Görünen sâdece fânî demidir yoksa akıl

Feilâtün feilâtün feilâtün feilün